

pan, hvor de gav hinanden blodtude i politik. Det er det, jeg siger: Det er jo fantastisk, at vi sidder her, og at vi alle sammen vil det samme. Jeg synes egentlig, at det er noget af det bedste, man egentlig kan komme til at opleve.

Så er der hr. Morten Helveg Petersen. Han er på den samme bane – de ansvarliges. Der er jo lige det med løftet. Nu er jeg ikke helt klar over, hvordan holdningen er til arbejdsmarkedsfonden, til det med at sætte skatten ned og løfte på overførslerne. Det mangler jeg måske at få afklaret, for vi har ikke fået en sådan helt klar melding om, hvad det egentlig er man vil.

KL 19:35

For der var jo et løfte. Den første, der gav det løfte, var fru Marianne Jelved som økonomiminister, vil jeg blot sige. Hun var en meget stor tilhænger af modellen, og der skulle ikke herske nogen tvivl om det. Det var, før de i 1998 lige glemte det, men man kan komme i tanker om det ved at læse udskrifterne, altså hvad de lovede i 1993. Men så glemte de det i 1998, da de i virkeligheden undlod at sætte satsen ned med det, der svarede til 0,9 pct. I stedet for at være på 8 pct. skulle den have været sat ned til 7,1 pct. Men det havde så betydet, at folk skulle betale mindre ind til fonden, og det ønskede man ikke. Men det kan være, at man er kommet på bedre tanker.

Styrken i hr. Morten Helveg Petersens indlæg er udsagnet om, at vi simpelt hen spiller hasard. Vi er nødt til at lytte til alle dem, der løfter pegefingeren, for der er en grænse for, hvor meget vi kan styrke aktivitetsniveauet i 2008, for vi er jo enige om, at det, vi diskuterer nu, altså er finansloven for 2008 – det er det aktivitetsniveau.

Man kan så se på, hvad Det Radikale Venstre selv foreslår, hvad det betyder, og det regnestykke behøver man såmænd ikke bede vismændene om at få; det skal vi nok levere helt neutralt og objektivt fra den økonomiske maskine, som er større end nogen anden. Den kapacitet, der er i Finansministeriets maskine, findes ikke større. Den bidrager sådan set til nogle af de analyser, som andre neutrale observatører gør brug af. Men det er så ud fra det skøn, at man reducerer den offentlige saldo næste år med 6,5 mia. kr. og øger finanseffekten med 0,3 til 0,6 næste år. Det er jo der, hvor vi på forhånd får at vide, at effekten af finansloven i virkeligheden kan risikere at blive, at vi nærmer os en overophedning. Så for en sikkerheds skyld – åbenbart for at nå det, for ikke at spille hasard – vælger man det sikre, nemlig lige at doble op. Det er en lidt radikal

måde at vise ansvarlighed på. Men det er selvfølgelig min personlige mening. Jeg mener, at der, hvis nogen løfter pegefingeren og advarer, så er en vis dristighed forbundet med at gå ud og sige: Så doubler vi lige op.

Det er ligesom med skattetankerne. Det er også en flot tankegang: Hvorfor tager regeringen ikke lige og laver en skattereform med De Radikale? Hvorfor giver vi ikke lige et ordentligt løft af topskatten og sikrer, at velhaverne virkelig får noget ud af at gå på arbejde? Min erfaring med velhavere er altså i store træk, at de alligevel går på arbejde. Det er min personlige observation. Der er ikke mange, der bytter millionindtægter ud med en bistandshjælp, i hvert fald ikke frivilligt. Men det er nu også en personlig mening. Det standpunkt synes jeg alligevel er modigt, altså at sige: Lad bare dem få lidt større skattelettelse, de andre kan egentlig lade være med at få noget.

Men så kommer det, der er interessant. Jeg forstår godt, det er ærgerligt, at det ikke ender der, hvor vi så får den aftale, men det er også et spørgsmål om tal, som man ikke kan lide. Sagen er vel den, at man må gøre mandattallene op – og der er de mandattal, der også er med vores bidrag til Ny Alliance, med, for vi har jo bidraget til Ny Alliance, det må jeg sige med det samme. Vi er også her leverandører til, at Ny Alliance kan have en ordfører i dag, og jeg siger: Velkommen og tillykke med det. Jeg siger blot, at vi på mange måder bidrager til det danske folkestyre. Men selv med det bidrag vil jeg sige til hr. Morten Helveg Petersen, at vi kunne nå et tal, der så endte med 84 mandater for et skatteforslag. Så vil nogle sige: Det er kanongodt, det kører vi igennem. Min erfaring siger mig blot, at det, at 84 vil køre en skattepolitik igennem her i salen, aldrig, tror jeg, vil vise sig i et historisk forløb. Det tror jeg ikke.

Så kan man selvfølgelig sige det samme med hensyn til Ny Alliance. Der er også et fint forslag fra Ny Alliance, kunne vi ikke lige gøre det sammen med den? Og den talleg ligner lidt økonomien i det forslag til skattepolitik, som Ny Alliance har lagt frem, for det giver så 71, og det er dristigt. Det vil jeg også rose skatteforslaget for at være; det skatteforslag er dristigt. Men selv her vil jeg sige, at 71 mandater vel ikke rækker til at gennemføre et meget dristigt skatteforslag, når det gælder om at sikre, at folk, der tjener mange penge, i virkeligheden også har en meget stor gevinst ud af det.